

תורת אמת

1. תלמוד בבלי מסכת חולין דף צ'ב
תנו התרט תפוח היה באמצע המזבח פעים היה עליו כשלש מאות כור. אמר רבא גוזמא. השקו את התמיד בכוס של זהב. אמר רבא גוזמא. אמר רביAMI דברה תורה לשון הוואי דברו נביאים לשון הוואי דברו חכמים לשון הוואי. דברו נביאים לשון הוואי. דברו חכמים לשון הוואי: ותבקע הארץ לkoklm.
- רש"י חולין דף צ'ב
לשון הוואי - לשון הדיוות שאינו מדקדק בדבריו ומווץיא בפיו דבר שאינו ולא שיטכון לשקר אלא לא דק: בשים - אלמא לא דק וכן ותבקע הארץ אדוניה דנוראה מוקול ההמון כאילו היא נבקעת.
2. ספר שמות ב'
(מ) ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שלשים שנה וארבע מאות שנה
(מא) ניחי מכאן שלשים שנה וארבע מאות שנה וניחי בעצם הימים מזה יצאו כל הארץ מצרים.
רש"י על בראשית מב
(ב) רדו שם - ולא אמר לנו רמז למאדים ועשר שנים שנשתעבדו למצרים כמנין רדי'ו.
- 2א. רבינו בחוי על שמות פרק יט פסוק ז
זה שאמיר ואשא אתכם על כנפי נשרים שהגנתי עליהם מן הצרות כנשר שמגן על בניו. ומה שהמשיל זה לנשר דרשו רז"ל מה נשר זה מלך שבופות אנו מתיירא....
3. אנציקלופדיה תלמודית ברך א טרו תרעוח
במקום שמסתבר מצד הלשון שהמקרא הוא לא כפשוטו, הדרשה מוציאותו מפשוטו.
4. תלמוד בבלי מסכת קידושין דף מ"ט/a
והתנאי יהודה אומר המתרגמים פסוק כצורתו הרי זה בדאי ...
5. תלמוד בבלי מסכת שבת דף נ'ה/b
אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבינו יונתן כל האומר דאובן חטא אין אלא טעה שנאמר והוא בני יעקב שנים עשר מלמד שכולו שколים כאחת אלא מה אני מקיים וישכב את בלהה פיליש אבוי מלמד שבבל מצעו של אביו ומעלה עליו הכתוב כאילו שכוב עמה תניא רבי שמעון בן אלעזר אומר מוצל אותו צדיק מאותו עון ולא בא מעשה זה לידי אפשר עתיד זרעו לעמוד על הר עיבול ולומר אරור שכוב עם אשת אביו ויבא חטא זה לידי אלא מה אני מקיים וישכב את בלהה פיליש אבוי עלבון אמרו אם אותן אהותامي היתה צרה לאמי שחתת אהות אמי תהא צרה לאמי עמד ובבל את מצעה אחרים ואמורים שתיהן מוצאות בלбел אחת של שכינה ואחת של אביו והיינו דכתיב או חלה יוציא עלה (אל תקרי יוציא אלא יצועי) כתנאי פחו כמים אל תותר.
- 5א. תלמוד בבלי מסכת סוטה דף ל'ב
יוסף מי היה דכתיב וכי כי הרים הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו. אמר רבי יוחנן מלמד ששניהם לדבר עבירה מתכוונו... באותו שעיה באתה דיזוקנו של אביו ונראתה לו בחלוון אמר לו יוסף עתידין אחיך שיכתבו על אבני אפוד ואתת בינייהם רצונך שימחה שמק מבנייהם ותקרה רועה זונות? דכתיב ורואה זנות יאבז hon. מיד ותשב באיתן קשתו אר' יוחנן משום ר' מאיר ששבה קשתו לאיתנו ויפזו זרועי ידיו נעץ ידיו בקרקע ויצאה שכבת זרעו מבין ציפורני ידיו מיד אביר יעקב מי גרים לו שיחק על אבני אפוד אלא אביר יעקב ממש רועה ابن ישראל ממש זכה ונעשה רועה שנאמר רועה ישראל האזינה נהוג כצאן יוסף תניא היה ראיו יוסף יצאת ממוני י"ב שבטים כדרכ שיצאו מיעקב אבוי שנאמר אלה תולדות יעקב יוסף אלא שיצא שכבת זרעו מבין ציפורני ידיו ...
- 5ב. תלמוד בבלי מסכת שבת דף נ'ב
פרתו של רבי אלעזר בן עזריה הייתה יוצאה ברצועה שבין קרניתה שלא ברצון חכמים...
פרתו של רבי אלעזר בן עזריה כל שתא ושתאי? תנא לא שלו הייתה אלא של שכינתו הייתה ומתקן שלא מיתה בה נקרת על שמו.
6. עין איה שבת ב
ואם איזה רוח עבר, ועי' איזה סכוך פנימי נתכווץ מעט אורו של ישראל מהופיע בכל עוזו בבית פנים, הנה ליקוי אור זה מגיע לנו ממרחקיים בתור פגימה גדולה ורבתי ערך... וודקה אילו שכב עט בלהה. אמנים בחפשינו לתאר את ערכו של ראובן ע"פ זאת המידה, علينا לשוב לאחר ע"פ אור הדרש שבתורה שבע"פ, שהשירה לנו תורה ברישומיה הנאמנים, עד שככל האומר ראובן